

**Πατριαρχική καί Συνοδική Πράξις Αναγραφῆς
εἰς τό Ἁγιολόγιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας
τοῦ Ὁσίου Παΐσιου τοῦ Ἁγιορείτου**

«Καί ἔσται ὁ ἀνήρ, ὃν ἄν ἐκλέξηται Κύριος, οὗτος ἅγιος»

(Αριθμ. ις' 7)

Ὁρος τοῦ Θεοῦ, ὡς ἀληθῶς • Ὁρος Ἅγιον καί κληρὸς τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου ὁ οὐρανογεΐτων Ἄθως • στάδιον πνευματικῶν ἀγώνων, τόπος ἀσκήσεως, μετανοίας καί προσευχῆς καί ἐργαστήριον ἀγιότητος τῶν ἐν αὐτῷ ἐνασκουμένων ἀνά τούς αἰῶνας ἀναριθμήτων ἀσκητῶν, μιγάδων καί μοναστῶν, ἀωνύμων καί ἐπωνύμων • καύχημα καί στέφανος τῆς Μητρός Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὑπό τήν κανονικὴν καί πνευματικὴν δικαιοδοσίαν καί διαρκῆ ἐκκλησιαστικὴν μέριμναν καί φροντίδα αὐτῆς • ἀλλά καί ἀέναος προσευχητικὴ δέησις ὑπὲρ τῆς Οἰκουμένης μυστικῶς ἀρδευομένης ὑπὸ τῶν ἀδιαλείπτως νυχθημερόν ἀναπεμπομένων ὑπὸ μοναστῶν εὐχῶν καί δεήσεων «ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καί τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν» τῶν ὅπου γῆς Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ἀλλά καί «ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου καί εὐσταθείας τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν». Πλείστοι ὅσοι οἱ θεοφιλῶς ἀσκήσαντες καί τελειωθέντες, μετὰ τὸν πρῶτον γνωστόν Ἅγιον Πέτρον τὸν Ἀθωνίτην, ἐν αὐτῷ, οἵτινες ἀνεδείχθησαν σκευὴ ἐκλεκτά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διὰ τῶν ἀσκητικῶν ιδρώτων καί θεοφιλῶν καμάτων, κοσμηθέντες δέ διὰ ποικίλων ἐκτάκτων θείων χαρισμάτων ὡς τό τῆς προοράσεως, τῆς θαυματουργίας, τῆς διακρίσεως τῶν πνευμάτων, τῆς ἀπλανοῦς πνευματικῆς καθοδηγίας, τοῦ παρακλητικοῦ λόγου καί πλείστων ἄλλων, κοσμοῦντες νῦν τὸν πολυάστερον οὐρανὸν τοῦ καθ' ἡμᾶς Ὁρθοδόξου ἐορτολογίου καί γενόμενοι αἰώνιοι ὁδηγοὶ πρὸς τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Αὐτοῦ τούτου τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν διαβεβαιώσαντος διὰ τοῦ ἀνθρώπου Αὐτοῦ τὸν ἱερέα Ἠλεί καί διαχρονικῶς πάντα πιστεύοντα τῷ Νόμῳ Αὐτοῦ «τούς δοξάζοντάς με δοξάσω», ὡς ἐν τῇ βίβλῳ Α' τῶν Βασιλειῶν, κεφαλαίῳ β', στίχῳ λ'

γέγραπται, ἢ καθ' ἡμᾶς Μήτηρ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία ἀρχῆθεν τῆς ἐν τῷ κόσμῳ σωτηριώδους στρατείας αὐτῆς οὐκ ἐπαύσατο ἀναγνωρίζειν τοιαῦτα θεῖα καὶ ἅγια σκευὴ τοῦ Πνεύματος, ἀγγέλους μᾶλλον εἰπεῖν ἢ ἀνθρώπους, δοξάσαντας τρόποις, λόγοις καὶ ἔργοις ποικίλοις τὸν ἐπουράνιον Πατέρα, ὅθεν καὶ ἐδόξασε καὶ δοξάζει καὶ ἄχρι τέλους αἰώνων θέλει δοξάζειν αὐτούς ὡς ἐμπρέπει Ἁγίοις.

Παύλου δέ τοῦ Ἀποστόλου διακηρύττοντος ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῇ αὐτοῦ, κεφαλαίῳ ε', στίχῳ κ' καὶ κα', «οὐ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ Χάρις» καὶ τῆς πραγματικότητος ταύτης ἀκαταπαύστως καὶ κατὰ τὴν σύγχρονον ἐποχὴν βιουμένης ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας διὰ τῆς ἀπειραρίθμου στρατιᾶς τῶν ἀναδεικνυομένων καθ' ἑκάστην, γνωστῶν καὶ ἐν πολλοῖς ἀφανῶν, ὀσίων καὶ ἀγίων μορφῶν, διὰ τῆς ἄρσεως τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν σταυροῦ ἐπομένων τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, τῷ διὰ τοῦ σταυρικοῦ Αὐτοῦ θανάτου καταργήσαντι τὸν τό κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου καὶ διὰ τῆς ἐνδόξου Αὐτοῦ Ἀναστάσεως δωρησαμένῳ τὴν αἰώνιον ζωὴν παντὶ τῷ βουλομένῳ, ἡμεῖς, διαπιστοῦντες τὴν τοιαύτην ἀδιάκοπον θεῖαν εὐεργεσίαν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Πίστεως ἡμῶν σὺν τῷ Ἱερῷ Ψαλμῶδῳ ἐκπληττόμενοι ἀναφωνοῦμεν «Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια» (Ψαλμὸς οδ', στ. ιδ' -ιε') καὶ «Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα Σου καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων Σου».

Τοιοῦτος γάρ συνεχιστῆς τῆς παραδόσεως ἀγιότητος καὶ κενωτικῆς προσφορᾶς τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ἠθους καὶ τοῦ φρονήματος αὐτῆς, ἀνεδείχθη, μεταξύ πολλῶν ἄλλων ἀνωνύμων ἐν ὄρεσι καὶ ἀποκρήμνοις σπηλαίοις καὶ ὄπαῖς τῆς γῆς ἐνασκησαμένων καὶ τελειωθέντων ἀγιορειτῶν ἀκητῶν, ἐπ' ἐσχάτων τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων θεοφόρος ἀσκητῆς καὶ πολυχαρισματικόν ὄργανον τῆς Παναγίας Τριάδος ὁ ἐκ τῆς Ἁγιοτόκου Καππαδοκίας μὲν ἔλκων τὴν κατὰ σάρκα καταγωγὴν, ἐν δὲ τῷ Περιβολίῳ τῆς Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου τὸν μονήρη βίον ἀσκήσας ἐν ἀγῶσι καὶ ἐν δάκρυσιν πολλοῖς ὀσιώτατος Μοναχὸς Παῖσιος, κατὰ κόσμον Ἀρσένιος Ἐζνεπίδης, δι' ἐκτάκτων χαρισμάτων κοσμηθεὶς παρὰ Κυρίου, στῦλος ἀληθῆς καὶ παρακλήτωρ πιστῶν ἀναδειχθεὶς καὶ δοξάσας διὰ τοῦ θαυμαστοῦ βίου αὐτοῦ τὸν Πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν οὐρανοῖς. Τοιαύτης εὐαγγελικῆς τελειότητος, σπουδῆ καὶ ἀρετῶν συντονία, ἠξιώθη μεμαρτυρημένως ὑπὸ τῆς ἀλανθάστου συνειδήσεως τῶν πιστῶν ὁ ἐκ χώρας Καππαδοκῶν μοναχὸς Παῖσιος, τοῦ πίκλην Ἐζνεπίδης, διανύσας ἐπὶ ἡμισυ καὶ πλέον αἰῶνος τὴν ἀσκητικὴν καὶ ἐν πτωχείᾳ καὶ στερήσεσιν τρίβον, τὸ μοναχικόν τριβώνιον περιβληθεὶς ἐν Ὄρει τῷ Ἁγίῳ • ἀντιταχθεὶς διὰ βίου παντός τῷ κοσμοκράτορι τοῦ αἰῶνος τούτου • μαρτυρήσας τὴν καλὴν ὁμολογίαν καὶ τὴν ἀμώμητον Ὀρθόδοξον πίστιν κρατύνας • τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν δόξαν αὐτῆς λαμπρύνας ὅτι «πῦλαι Ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς» • ἀναλωθεὶς ἔργῳ ἐμπράκτῳ καὶ πράξει ἐλλόγῳ ἐν τῇ ὑπακοῇ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῇ ἀγάπῃ πρὸς τὸν Θεόν καὶ πρὸς τὸν πλησίον. Οὗτος, ὀσιότητι καὶ ἀγιότητι βίου πολιτευθεὶς, τύπος τοῦ κατὰ

Χριστόν πολιτεύματος καί ἀρετῆς ζῶσα εἰκὼν ἀποβάς, διδαχῇ πλήθους ὀρθοδόξων διδάσκαλος καί πνευματικός καθοδηγητής καταστάς, ἑαυτὸν παρέστησε καί ἀνέδειξεν, εἰς ὑψηλά πνευματικά μέτρα ἀνελθὼν, σκεῦος τοῦ Παναγίου Πνεύματος, τιμηθεὶς δὲ παρὰ Θεοῦ διὰ τοῦ χαρίσματος ἰάσεως ἀσθενῶν καί πασχόντων.

Νῦν δὲ ὁσημέραι πληθυνομένης τῆς ἐκ τοῦ τάφου τοῦ μακαριστοῦ ἀσκητοῦ ἐκχεομένης εὐλογίας καί ἐπιτελουμένων συνεχῶς θαυμαστῶν σημείων καί θεραπειῶν σωματικῶν καί ψυχικῶν νόσων, ἡ περιορῶουσα πίστις πάντων τῶν ἀπειραρίθμων Ὀρθοδόξων πιστῶν παρεκίνησε τὴν ἡμετέραν Μετριότητα, ἀξιοθεῖσαν ὅπως ἰδίους ὄμμασι καί αἰσθήσεσι γνωρίσῃ καί πνευματικῶς συνδεθῇ μετὰ τοῦ Μοναχοῦ Παΐσιου καί αὐτοψί διαπιστώσῃ τὴν γενικὴν ἐκκλησιαστικὴν συνείδησιν περὶ τῆς ἀγιότητος τοῦ ἐκλεκτοῦ τούτου τοῦ Θεοῦ, μετ' ἐπισταμένην μελέτην καί σχετικὴν εἰσήγησιν τῆς Συνοδικῆς Κανονικῆς Ἐπιτροπῆς, ἵνα μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν καί ὑπερτίμων, τῶν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῖν ἀδελφῶν καί συλλειτουργῶν, Συνοδικῶς θεσπίσωμεν καί ὀρίσωμεν καί ἐν Ἁγίῳ διακελευσώμεθα Πνεύματι, ὅπως ἀπὸ τοῦ νῦν καί εἰς τὸ ἕξῃς εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα ὁ εἰρημένος ἐν τῷ Ἁγιωνύμῳ Ὁρει τοῦ Ἄθω ἀσκητικῶς τὴν πορείαν τοῦ βίου βαδίσας Μοναχὸς Παΐσιος συναριθμῆται τοῖς Ὁσίοις Πατρᾶσι καί Ἁγίοις τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ἐτησίαις ἱεροτελεστίαις τιμώμενος καί ὕμνοις ἐγκωμίων γεραιρόμενος τῇ ιβ' τοῦ μηνός Ἰουλίου, καθ' ἣν ἡμέραν τὸ πνεῦμα Αὐτοῦ τῷ Δικαιοκρίτῃ Κυρίῳ τῆς Ζωῆς εἰρηνικῶς παρέθετο.

Εἰς ἔνδειξιν δὲ τούτου καί βεβαίωσιν ἐγένετο καί ἡ παροῦσα Πατριαρχικὴ ἡμῶν καί Συνοδικὴ Πρᾶξις, καταστρωθεῖσα μὲν καί ὑπογραφεῖσα ἐν τῷδε τῷ Ἱερῷ Κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῆς Ἐκκλησίας, ἐν ἴσῳ δὲ ἀπαράλλάκτῳ σταλεῖσα τῇ Ἱερᾷ Κοινότητι τοῦ Ἁγίου Ὁρους, πρὸς ἐπ' ἐκκλησίας ἀνάγνωσιν καί κατάθεσιν εἶτα ἐν τοῖς Ἀρχείοις αὐτῆς.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ, βιε', κατὰ μῆνα Ἰανουάριον ιβ'
ΕΠΙΝΕΜΗΣΕΩΣ Η'